

Ukrainian American Society of Texas

Poem for Drawing Contest

I was thirteen

I was thirteen. I herded lambs
Beyond the village on the lea.
The magic of the sun, perhaps,
Or what was it affected me?
I felt with joy all overcome,
As though with God....

It was so pleasant then to pray
For me, an orphan peasant boy,
Or why such bliss so filled me there?
The sky seemed bright, the village fair,
The very lambs seemed to rejoice!
The sun's rays warmed but did not sear!

But not for long the sun stayed kind,
Not long in bliss I prayed...
I look upon the lambs I tend --
Those lambs are not my own!
I eye the hut wherein I dwell --
I do not have a home!
God gave me nothing, naught at all...
I bowed my head and wept
Such bitter tears....

And then a girl
Who had been sorting hemp
Not far from there, down by the path,
Heard my lament and came
Across the field to comfort me;
She spoke a soothing phrase
And gently dried my weeping eyes
And kissed my tear-wet face...
It was as though the sun had smiled,
As though all things on earth were mine,
My own.... the orchards, fields and groves!...
And, laughing merrily the while,
The master's lambs to drink we drove.

Мені тринадцятий минало

Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було?
Мені так любо, любо стало,
Неначе в Бога.....

Уже прокликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу... І не знаю,
Чого маленькому мені
Тойді так приязно молилось,
Чого так весело було.
Господнє небо, і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло, не пекло!

Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось...
Запекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, дивлюся:
Село почорніло,
Боже небо голубеє
І те помарніло.
Поглянув я на ягнята —
Не мої ягнята!
Обернувся я на хати —
Нема в мене хати!
Не дав мені Бог нічого!..
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози!..

А дівчина при самій дорозі
Недалеко коло мене
Плоскінь вибирала,
Та й почула, що я плачу.
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози
І поцілувала...
Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє... лани, гаї, сади!..
І ми, жартуючи, погнали
Чужі ягнята до води.